

Akik bíznak a jövőben

*Százhusz éves a Svetits Intézet,
a Boldogasszony Iskolanővérek debreceni iskolája*

Jubileumi évvel ünnepli fennállásának 120. évfordulóját a debreceni Svetits Katolikus Óvoda, Általános Iskola, Gimnázium és Kollégium. Az év megnyitóját október 4-én az intézmény Szent Kereszt-kápolnájában tartották. Az ünnepségen részt vett Palánki Ferenc debrecen-nyíregyházi megyés püspök, Papp László, Debrecen polgármestere, Lobmayer M. Judit SSND, a Boldogasszony Iskolanővérek tartományfőnöknője, Csicsovszkyné Szilassy Emília, a tanulók szüleinek képviselője, Bártfay M. Zsuzsanna, az intézmény igazgatója, valamint az iskola nevelői és diákjai.

Elsőként Palánki Ferenc megyés püspök köszöntötte az intézményt. Elmondta, Debrecen jövőjét csak egységben, egymást megtartva, segítve és erősítve, Isten szándéka szerint cselekedve lehet építeni. A főpásztor hangsúlyozta, a jövő nem azokon múlik, akik félnék tőle, hanem azokon, akik bíznak benne, akik a fiatalokkal foglalkoznak. A Svetitsben százhusz éve építik a jövőt az iskolanővérek, azon fáradozva, hogy megváltoztassák a világot. Ez csak úgy sikerülhet, ha a változtatást magunkon kezdjük. Hasonlatként egy idős ember mondatait idézte a püspök: „Amikor fiatal voltam, szerettem volna megváltoztatni a világot, aztán idősebb korom-

ban a családot, most pedig, hogy megöregedtem, már csak magamat szeretném megváltoztatni. Milyen kár, hogy nem magammal kezdek, akkor talán mind a három sikerült volna.”

„Kedves fiatalok, itt a lehetőség. Ha azzal kezditek, hogy először magatokat változtatjátok meg, ha engeditek, hogy neveljenek titeket, növeljék bennetek Isten művét, a szeretetet, akkor sikerülni fog, hogy Isten országát építsük, és megváltoztassuk a családokat, a népünket, a világot” – zárta beszédét Palánki Ferenc püspök.

Papp László, Debrecen polgármestere, a jubileumi rendezvénysorozat fővédnöke köszöntését visszatekintéssel

kezde, amelyben megemlékezett az iskolát alapító Svetits Mátyásról, a debreceni kereskedelmi és iparkamara első elnökéről és feleségéről, született Kojanitz Annáról, aki szintén kereskedőcsalád sarja volt. Az alapítók egy, a Svetits nevet viselő, apácák által vezetett katolikus leánynevelő intézet létesítését határozták el. 1896-ban a Temesvárról érkezett Miasszonyunkról Nevezett Szegény Iskolanővérek kezdték meg a tanítást az intézményben.

Csicsovszkyné Szilassy Emília a diákok szüleinek nevében emlékeit osztotta meg a résztvevőkkel. Mint mondta, a húsz évvel ezelőtti iskola-választás a mai napig meghatározza gyermekei életét. A stabil értékrendet követő intézménybe egykori szülőtársaival a mai napig visszajárnak Géczy M. Erzsébet nővér csütörtöki hittanóráira. Ez is azt mutatja, hogy a nővérek nemcsak a gyermekek, hanem szüleik lelki életével is törődnek.

Lobmayer M. Judit tartományfőnöknő az intézmény megalakulásától az évforduló

ünnepi pillanatáig képkockákban emelt ki egy-egy rendkívüli eseményt.

Az örömteli pillanatokat, de veszteségeket is megért intézmény fennmaradása az isteni gondviselés, az emberi kitartás és elszántság csodája, amelyet háromszor negyven évre bontva állított a tartományfőnök az ünneplő közönség elé. A három pillanatkép egyike a kezdeti időszak egy elszánt emberét, Mellau Márton atyát, az akkori igazgatót mutatta, aki a szűkösségek bizonyuló iskola bővítésében maga is részt vett. A triplichon második képe a következő negyven év egyik kiemelkedő időszakát, a hetvenes éveket villantotta fel, amely az életvidám, vagány,

hol motorozó, hol gitáros, dobszólós szentmiséken evangelizáló iskolanővéreket ábrázolta, arra hívva fel a debreceniek figyelmét, hogy szeressék és válasszák a katolikus iskolát. A harmadik képfőszereplői pedig az iskolába nagy számban jelentkező diákok voltak. A tartományfőnök hangsúlyozta, az intézményt sok évtizeden át megtartó isteni gondviselésre és az elszánt, kitartó emberi cselekedetekre ma is szükség van.

Végül Bártfay M. Zsuzsanna, az iskola igazgatója a Svetits alapításának 120. évfordulója alkalmából megnyitotta a jubileumi évet, Esterházy Péter gondolatait idézve: „Az ünneptől főként azt vár-

nánk, hogy legyen! Mint a napsütés... Mi meg arcunkat a fénybe tartjuk. Ez volna az ünnep – jön, amikor ideje van, harmónia és jószág nő a nyomában, és nemcsak jobbá vátozunk, de a másik jószágára is rátalálunk.”

Az ünnepségen közreműködött Varga Klári, a debreceni Csokonai Nemzeti Színház színművésze, Juhász Árpád előadóművész, Káplár Gréta népdalénekes, tanár, Holozsai Eszter fuvolista (a Virtuózok televíziós komolyzenei tehetségkutató 2016-os nyertese) és a Svetits Intézet növendékeiből álló Kicsinyek kórusa.

**Forrás és fotó:
Debrecen-nyíregyházi
egyházmegye**